

HỘI NGỘ BỘ CHỈ HUY 106 CSQG QUẢNG NGÃI

(Tưởng niệm và Vinh danh Chiến sĩ CSQG/Q. Ngãi)

VỖ LONG

Tại Houston TX

Đã 40 năm rồi, nhưng nỗi trăn trở và hoài niệm của những chiến sĩ Cảnh Sát Quốc Gia Việt Nam Cộng Hòa sống trên đất “khách” sau ngày miền Nam Việt Nam bị lọt vào tay cộng sản. Hôm nay chúng ta có cơ hội để “hội ngộ”, để nhắc lại những gì xa xưa xảy ra tại quê hương của tỉnh Quảng Ngãi nói riêng và Việt Nam nói chung. Nhớ lại những ngày tháng trước năm 1975, Việt Nam Cộng Hòa là quốc gia có nền dân chủ tự do, có hiến pháp, có nhân quyền, có các quân binh chủng để bảo vệ nhân dân và chính quyền, trong đó có lực lượng Cảnh sát Quốc Gia không kém phần quan trọng trong công cuộc bảo vệ an ninh trật tự trong xã hội; không những thế cảnh sát còn phải tổ chức các “đặc vụ” để theo dõi bám sát, phá vỡ các cơ sở hạ tầng đến thượng tầng nằm vùng của Việt cộng.

Đội hầu kỳ với tư thế sẵn sàng...

Sau tháng tư năm 1975, chính phủ Việt Nam Cộng Hòa đã bị “bức tử” do nhóm chính trị quốc tế trong đó chính phủ Hoa Kỳ đóng vai trò chủ chốt không khác gì họ đã nhúng tay vào các cuộc đảo chính lật đổ một chính thể hợp pháp, chính phủ Việt Nam Cộng Hòa, một quốc gia có hiến pháp có nhân quyền và tự do

so với các nước tự do trên thế giới; họ gồng mình và phớt lờ những lời “nguyền rủa” của nhiều quốc gia thân thiện với miền Nam Việt Nam để nghe một nhà nước cộng sản khoác lác khoe khoang - “đánh cho mỹ cút ngụy nhào” - Không nhào mới là lạ!!.. Viện trợ từ 2 tỷ Mỹ kim xuống còn 500 triệu cũng không đến được Việt Nam trong lúc dầu sôi lửa bỏng tại miền Nam Việt Nam. Súng hết đạn, máy bay, xe không xăng, trong khi cộng sản miền Bắc được Nga Tàu tiếp viện tối đa để lần chiếm Miền Nam tự do để dân Miền Nam phải gánh chịu bao nỗi thương đau qua biến cố xảy ra... Vậy không phải Mỹ cút là gì...!!

Bốn mươi năm qua sau ngày cộng sản Miền Bắc tràn ngập miền Nam, chúng cưỡng chiếm nhà cửa ruộng vườn, đàn áp bắt bớ bắn giết cầm tù quân dân miền Nam; họ chà đạp trên “nhân vị” của một dân tộc đang sống tự do; họ dồn quân dân miền Nam vào tù, cưỡng bức vào các trung tâm lao động. Người chết vẫn không yên mồ mả, đẩy người sống ra khỏi nhà để chúng cưỡng chiếm nhà cửa. Người người tìm đường trốn chạy vượt biên qua rừng núi, vượt biển cầm chắc cái chết 99% chỉ 1% hy vọng sống sót nhưng họ vẫn kiên trì, quyết tâm chạy trốn cảnh tàn ác dã man của cộng sản... “cột đèn ở VN biết đi thì nó cũng đi”.

Hôm nay, ngày 27 tháng 3 năm 2015, lúc 5 giờ chiều tại thành phố Houston tiểu bang Texas Hoa Kỳ (nhà hàng Ocean Palace) các Chiến Hữu Cảnh Sát Quốc Gia VNCH tỉnh Quảng Ngãi đã định cư các tiểu bang Hoa Kỳ từ 40 năm qua về tại đây để Hội ngộ...

Chúng tôi rời xe và bước trên lối đi vào nhà hàng, gặp ngay Bão Cali kéo chúng tôi nhập vào “nhóm” bạn đang trình diễn thời trang nam nữ. Mãng Atlanta: Anh chị Long vào đây chụp chung vài tấm hình “kỷ niệm nào buồn”. Thợ chụp chớp lia lia...- Có phim không ông thợ? - Bây giờ ai dùng máy có phim, hi hi!!~

Hình ảnh khó quên...

Chúng tôi đến bàn làm thủ tục “đầu tiên”; gặp anh Thạch Dallas ngồi chính giữa bàn và ghi tên tôi là Long và bà xã dán vào nếp áo để dễ tìm khi bị “trẻ lạc”. Gặp Bác Triết cựu Thiếu Tá Chi Huy Trưởng CSQG tỉnh Quảng Ngãi, Ông vừa là Xếp vừa là “huynh đệ chi binh” của chúng tôi. Lần đầu sau 37 gặp lại anh tại xứ Vạn Hồ ở nhà Cao Thông trong một nông trại (farm) nhỏ thành phố Farmington Minnesota. Cao Thông đã mời dự một “reunion” nhỏ (Liên trường trung học Quảng Ngãi). Một nhóm nhỏ các tiểu bang về gần 100 người. Đêm lửa trại thật tuyệt vời... có ca nhạc có vũ điệu của các dân tộc Cao Nguyên do vũ đoàn... phụ trách, có bê thui, có dê *35 nướng trên than củi hồng dưới bầu trời trăng sao của mùa hè suốt đêm tại tiểu bang có nhiều hồ nhất thế giới (Xứ Vạn Hồ) TB Minnesota...

Đêm lửa trại tại Farm Farmington TB, Minnesota

Nghĩa, Thanh, Sơn, Triết, Long, Quỳnh (đêm lửa trại)

Anh Thái Văn Hòa, cựu Thiếu Tá, F Đặc Biệt đã gặp anh nhiều lần, ở đâu trên tầng cây số, các hội đoàn cảnh sát, hội đoàn bạn nếu không có MC Hòa David thì nhất định thiếu đi sự hào hùng và trang trọng cho buổi lễ... Vợ chồng Hình Dung đúng hẹn với chúng tôi trong dịp Hiệp K7 cưới vợ cho con trai tại San Jose. Anh Hồ văn Ba lâu lắm gặp lại... Lê văn Chắc / Lan Toàn Quảng Trị, Cao Ha, Thiện Thu Ba **“từ khi anh, tôi thôi học tập... từ khi cả lứa chúng mình đi (tù), từ khi sông ngăn biển cách...”** Cho đến từ Michigan Bà Xã không đi? Tại Atlanta có vợ chồng Mãng (Mãng cũng là thành viên trong ban tổ chức), thiếu Lợi (Thái Hoa), Huỳnh Hương, A! Anh Đạm đây rồi đã gặp anh tại Atlanta, độ này anh trắng da dài tóc, trông khỏe mạnh hồng hào hơn; một lần gặp nhau tại trại tù Sơn Cao Quảng Ngãi... Hương Phạm (Nít nem = Mườn Hương) Cali lần lượt vào đến. Nghệ sĩ Xuân Mến & Khâm nhiều kỷ niệm trong trại tù Gia Trung **“Em tiễn anh qua sông, dòng sông, dòng sông hoang vắng, không nói thêm đôi câu mà nghe lòng bao thiết tha...”** (chê) dựa theo bài bản cổ nhạc **“sâm thương”**.

Gia đình CSQG/QNgai

Một bất ngờ là bão đến, không phải bão tố mà là Bão Trâm từ xứ mười ngàn cái hồ anh mang tuyết đến... Xứ mà năm ‘1993 đã “cru mang” gia đình chúng tôi đi “HO 21” đã đến và gắn bó trên 21 mùa tuyết lạnh; cũng là xứ lạnh nhất nhì của nước Mỹ, có năm xuống tới -15 độ đến -20 độ F cộng vào gió rét - 20 bằng - 40 độ F nghe phát rợn người... Đáng lẽ đến đây thì phải ở đây... chừng nào tóc bạc..., nhưng đời là “vô thường”.. Các con tôi không muốn chúng tôi ở xứ lạnh này; chúng hè nhau đưa chúng tôi đến Las Vegas (NV) gần một năm rồi. Chuyện kỳ lạ là xứ (Lác) này lại quá nóng nhất nhì ở Mỹ. Có năm trên 115 độ, thôi thì tùy duyên vậy..., bây giờ gặp lại Bão Trâm, anh ngạc nhiên là vậy. Trong đêm tiền Hội ngộ gói gọn vài trăm chiến hữu, cũng đầy đủ nghi thức một nén hương cho người nằm xuống và đã thông qua chuẩn bị cho hội ngộ chính thức vào ngày mai.

Tại hội trường Chateau de L’ amour, lúc 10 giờ sáng ngày 28/3/2015, ban tổ chức tiếp đón quan khách địa phương, các hội đoàn, thân hữu, gia đình chiến hữu CSQG Quảng Ngãi đã định cư từ các tiểu bang về Hội ngộ (đại gia đình cảnh Sát 106). Đến 11 giờ quan khách và gia đình các chiến hữu CSQG đã an vị. Cựu Th/ Tá Hòa MC dẫn chương trình nghi lễ khai mạc bắt đầu. Đội rước kỳ, các chiến hữu trong canh/ phục “đã chiến” tiên đến lễ đài: một, hai, ba, bốn... một hai ... bỗng dưng tôi xúc động!! nước mắt cứ tự do chảy dài trên đôi gò má!! - Nhớ hồi nào “**Trên đầu đầu súng ta đi, tổ quốc đã vươn mình, trên lưới lê cầm hờn...**” - Nghiêm! Toán rước kỳ trước lễ đài bước!! - Một, hai, ba bốn... Đứng lại, đứng!

Cựu Th/ Tá Hòa MC & CH Thạch

Ch Thạch (trình bày sinh hoạt của Hội CSQG/QNgai)

-Tất cả hướng về quốc kỳ Việt Nam, quốc kỳ Hoa Kỳ, cờ CSQG/VNCH... Quốc ca trôi lên... Và một nén hương cho người nằm xuống... Phút mặc niệm bắt đầu...!! Nỗi niềm của những người còn sống và đang sống trên “đất người”; Họ đã cru mang chúng ta, giờ đây chúng tôi nhớ về các anh, nhớ về tiền nhân có công dựng nước, các anh chiến sĩ đã hy sinh và tuần tiết trong tù để bảo vệ quê hương Việt Nam; Linh hồn các anh đã trôi dạt về đâu?!! Các anh hãy theo làn khói phảng phất về với chúng tôi hôm nay?.. Chúng tôi thêm nỗi buồn ly tan từ ngày cộng sản miền Bắc cưỡng chiếm miền Nam riêng Quảng Ngãi từ đêm 24/3/1975...

Đội hầu kỳ

Phút mặc niệm

Ông Hồ Anh Triết cựu chỉ huy trưởng CSQG/ QNgai đọc diễn văn khai mạc và chào mừng trước hơn ba trăm gia đình Cảnh Sát và quan khách tham dự hội ngộ **106** cũng là Lễ Tưởng niệm và vinh danh các chiến sĩ CSQG Quảng Ngãi đã anh dũng, tuần tiết & bị cộng sản hành quyết khi cường chiếm tỉnh Quảng Ngãi (nói riêng), buổi lễ được tổ chức tại TP Houston TX hôm nay... Ông Triết tâm tình: Từ lâu một số anh em cảnh sát Quảng Ngãi thường mong ước tổ chức một Hội ngộ, một đại hội cho chiến sĩ và gia đình Cảnh Sát đang sống lưu vong trên đất “người” cùng nhau tưởng nhớ đến các chiến sĩ anh em đã hy sinh ngày 23-24./4/ 1975... cách nay hơn 40 năm qua, nên anh cùng các bạn có vài lần gặp nhau tại TP Dallas như CH Thạch, Mãng, Thái Hòa cùng nhau quyết định tổ chức ngày Hội ngộ tại TP Houston mà quý vị đã tham dự và chứng kiến hôm nay; ông cũng tường trình qua việc tổ chức **“Một nén hương cho người nằm xuống”** cũng là ngày **“giỗ”** thứ 40 năm của 169 chiến sĩ... đã tự sát 16, 103 bị giết, 32 bị bắt và mất tích, chết trong tù 18.. Có 27 chiến sĩ thân nhân đã tìm được do những thông tin của anh chị em của thân nhân đã liên lạc được. Tuy vậy với lòng thiện tâm của ACE và thân hữu đã tự góp vào một số tiền khiêm nhường, chúng tôi đã chuyển về thân nhân của các chiến hữu đã nằm xuống, hy vọng an ủi phần nào trong hoàn cảnh khó khăn của họ tại Việt Nam...

Văn tế và “cúc cung hung bái”

Ba hồi “chinh cổ” vang lên!! nghi lễ truyền thống của Việt Nam **“Một nén hương cho người nằm xuống”** bắt đầu. Ông Hòa điều hợp chương trình, Ông Phạm văn Nhân (hội trưởng CSQG/ Houston) xướng lên bài văn “tế” - Hỡi thương ơi!! Đất khách nhiều năm luân lạc, nghĩ... năm xưa tất dạ ngậm ngùi quê nhà ngàn dặm binh linh, tưởng nghĩa cũ lòng đau như cắt; Chúng tôi đây! sống đau-đầy lòng băn khoăn khôn tả, bốn mươi năm lòng ghen với lòng nghĩa cũng đó! khó phôi pha chữ thủy chung; Đêm xót xa men tình chiến hữu, nợ máu xương từ buổi sè chia, lời ước lệ vô vãn bất diệt! Nhớ lính xưa bao nhiêu năm chung ngọn cờ vàng trách nhiệm, lắm phen thử thách tâm trung cang vàng vệt trắng soi... Nhưng, than ơi!! Thế nước chông chênh sự cố bất ngờ, đất nước đắm chìm trong bể loạn; cảnh sa cơ người lại là các anh trên tuyến đầu gánh chịu bầm theo dân giữ nước giữ làng; Đất Quảng địa linh anh hùng kiệt liệt giữ vững xang trường nêu cao khí tiết!!! Giọng điệu trầm rồi lên cao mà ghen ngào như gọi “Hồn” từ cõi xa xăm nào đó !!. Tôi đã bắt đầu nổi “da gà” bên tôi và dường như cả hội trường cũng đi vào cõi hư vô! lắng nghe và cùng nhìn lên bàn thờ mà tưởng như hồn của các chiến sĩ nương theo làn khói hương về đây! Tôi không ngăn được giọt lệ! nhìn các bạn bên tôi cũng đồng điệu đồng bệnh... như tôi và nghe tiếp...

Hỡi thương ơi! Giặc tàn độc giết chết các anh, thù tiêu thân xác một trăm sáu mươi chín “hương linh” biết lưu lạc biết tìm nơi đâu?... Hôm nay đây bốn mươi năm sau ngày “tử biệt sinh ly” đau chúng tôi dám quên nghĩa quên tình, vẫn canh cánh bên lòng nghĩa đệ tình huynh, kẻ đã mất tưởng người đang còn khôn nguôi thương tiếc!!; Những tưởng một ngày không xa còn cơ hội quật khởi, đất nước hồi sinh rước các anh về truy niệm “hương linh”, hồn siêu thoát ngàn năm Tiên cảnh; Đãi tử sĩ nêu danh dũng liệt rạng rỡ muôn thu, dân Việt phụng thờ. Vợ con các anh “cô quả” bơ vơ! sắp đặt đắp nền an ủi thăm viếng. Có hay đau

Trời còn đọa “Thiên ma bách chiết”, đất Việt còn quốc nạn đòi con, cộng sản chưa trừ, dân Việt khó lòng tai ương chém giết. Từ buổi lưu vong đất khách, vẫn chờ cơ hội trùng hưng chẳng đợi anh em ta kẻ còn người mất, vậy nên ngoài vạn dặm trùng dương hướng về đất tổ chứng tâm lòng thành xin chữ nghĩa anh em sống trung liệt chết linh thiêng, hồn nường cánh gió theo mây về đây chứng giám chén rượu lạt nén hương lòng bi thống, nhân gian âm cảnh “nhất lý tương thông”, Thương ơi!!!

Mãng Trần (thành viên trong BTC)

Ông Triết, trưởng ban tổ chức phát biểu tiếp như một lời tâm tình, và nhấn nhũ: Nhiều lúc chúng ta đặt câu hỏi là tại sao chúng ta lại mất nước? Câu hỏi này cũng chưa được giải thích rõ ràng, nhưng có một điều chúng ta biết con đường chúng ta đi đúng, nhưng vận nước đành phải chịu!! Phần các anh đã nằm xuống nhưng đã gì yên chưa? Chúng tôi càng cao sức khỏe càng yếu nhưng niềm tin không giảm; muốn đến tận gia đình của các anh em để đốt một nén hương nhưng thực tế chúng tôi không làm được do đó chúng tôi phải tổ chức buổi lễ tưởng niệm hôm này để cho người nằm xuống bớt đi nỗi uất ức!!..., và còn nhiều đồng đội còn sống trong khổ cực không thể diễn tả hết được!, một điều chúng tôi thường nói với anh em, chúng ta có bốn phận nói lại với con cháu và lớp hậu duệ của chúng ta biết được tại sao chúng ta đang ở đây?, cho chung biết sự thật cái gì đã xảy ra trên quê hương Việt Nam 40 năm qua!!.. Cho chúng biết nước Việt Nam từ ải Nam Quan đến mũi Cà Mau là của dân tộc Việt Nam bây giờ không còn nữa... Tuổi già chúng ta “lực bất tòng tâm” rồi!...

Cháu Kông (hậu duệ CSQG)

Cháu Kông con trai của cố Thiếu Úy Cảnh sát Nguyễn văn Phụ bị cộng sản sát hại tại tòa Hành chánh tỉnh Quảng Ngãi, cháu rất xúc động sau bài văn tế và bài diễn văn của chú bác, cháu xin được chia sẻ với các bạn cùng lứa tuổi và cháu tự hào mình là lớp “hậu duệ” của đại gia đình cảnh sát Quảng Ngãi; Trân trọng cảm ơn các chú bác đã tổ chức lễ thấp “Nén hương cho người nằm xuống” ...

Buổi lễ tưởng niệm không thiếu phần “**cúc cung hưng bá**” ... Ba hồi “chinh cổ” (trống chiêng) vang lên, cả hội trường bùng nổ sau những phút “trầm mặc” bởi bài văn tế.. Ông Triết là đại bá, Ông Hồ văn Ba, Ông Phạm văn Nhân phụ tế... - **Bùng, cách cách, bùng!! Tiến tửu! Tế, quỳ, giai quỳ! Bá, hưng bá bình thân”, nhiệm vụ của học trò lễ cúc cung hưng bá là vậy...** Tôi nhớ lại đầu năm 1973 tôi đã làm việc này; Ngày đó chúng tôi học khóa chính trị nông thôn sau hai tuần mần khóa đề, Trung tâm tổ chức cúng đình... Anh Tôn Thất Thành (Thành mậ Quảng Trị) làm đại tế, vài bạn khác làm phụ tế trong đó có Anh Lê Kiều (anh đã về cõi Vĩnh hằng) phụ trách trống chiêng “chinh cổ” , phân tôi vừa đánh trống “con” vừa hướng dẫn học trò lễ “tiến tửu (rượu), tế (trà), quỳ, giai quỳ, bá, hưng bá, bình thân.. Sau 30 phút... tôi cầm hai dùi để đánh trống lớn do trung tâm chỉ định... Ba hồi trống vang lên khắp trung tâm phát triển nông thôn, vừa đánh vừa (rô-lê) cặp dùi trống sao cho vừa dứt, đài phát thanh Sài Gòn đã loan tin Tổng-Tổng Nguyễn văn Thiệu đọc diễn văn sau khi ký hiệp định Ba Lê qua nhiều năm hội họp giằng co giữa bốn bên...

Chúng tôi đã trải qua những giây phút xúc động, tâm tình đã lắng dịu và cùng nhau thưởng thức những món ăn do nhà hàng đưa đến, và cùng nghe hợp ca của Trường Trung Thu/ CSQG tại Houston trình bày.

Hợp ca của trường Trung học Trung Thu / CSQG Houston

Những tình khúc quê hương như: Biệt kinh kỳ “**Bạn ơi! quan hà xin cạ chén ly bồi!**”. Thương về vùng hỏa tuyến “**Có ai qua vùng hỏa tuyến, nhắn cho tôi gặp...**” nhạc bản Thương về miền Trung trong đó có Quảng Ngãi là một tỉnh nhỏ nhưng người dân chúng tôi biết đoàn kết và giúp đỡ lẫn nhau “**Đã bao lâu rồi không về miền Trung thăm người em, nắng mưa giải sầu**” ...

Ngô Năm với bài thơ bất hủ...

*Ngọc Bảo * Về đây anh*

Ca sĩ tại Houston

Nhắc lại “Tình anh lính chiến” do hậu duệ của trường CSQG/ Trưng Thu trình bày...

Tuyết Lê “Sương Trắng miền quê Ngoại” /Dung

Và “Sương trắng miền quê ngoại” do Tuyết Lê kể lể: **Lội bùn dơ băng lau lách xuyên đêm... nào là bạn hành quân nên chắc khó thăm nhau... Mẹ biết bây giờ con ngồi hố nhỏ... nào là đường làng cũ năm nào khi con còn bé nhỏ theo Mẹ đến trường...Giờ đây con đường xưa còn đó tóc liễu vờn gió ru buồn ...”**

Gia đình CSQG/QNgai

Trước khi chia tay huynh đệ chúng tôi chụp nhiều tấm hình kỷ niệm sau 40 năm gặp lại, những hình ảnh già nua bạc tóc cũng để nhớ lại một thời oanh liệt..., một thời huynh đệ cùng sát cánh trong những trận chiến chống cộng năm xưa...; lớp tuổi của chúng ta nay đã quá “thất thập cổ lai hy”!! Vâng! Giờ chia tay đã đến không nữa... chia tay mà lòng vương vấn, có hy vọng gặp lại trong (Hội ngộ) lần đến nữa không!!??... Đòi vô thường??

(Ghi lại trong thời gian còn ở Houston mưa rất nhiều...)

Võ Long ** Las Vegas, còn mùa Xuân 3/2015